

ઠાલો, ગાઈએ ગીતડું :

ધમ્માયકડી ધમ્માયકડી ધમ્માયકડી મારું નામ
 ડાહ્યું ડાહ્યું કરવાનું કે કહેવાનું એ તારું કામ
 સીધા રસ્તે વાંકાંચૂકાં, પગલાં માંડું લાંબાંટૂંકાં
 પાન વીણું ભીનાંસૂકાં, ભેગાં કરું ડાળીઠૂંઠાં
 પૂછો નહીં એ બધાંનું શું છે હવે મારે કામ
 ધમ્માયકડી ધમ્માયકડી ધમ્માયકડી મારું નામ...

- નીતા રામૈયા

ચિત્ર ધ્યાનથી જુઓ.

વાતચીત :

(૧) ચિત્ર ધ્યાનથી જુઓ, તેમાં દેખાય છે તે વિશે એક વાક્ય કહો.

શિક્ષકે બધાં બાળકો પાસે એક-એક વાક્ય બોલાવી આખા ચિત્રનું વર્ણન કરાવવું.

(૨) ધારો કે તમે આવા ઠિંગુજીના દેશમાં જાઓ તો તમને કઈ મુશ્કેલી પડે?

(૩) કોઈ ઊંચા-મોટા માણસોના દેશમાં તમે જાઓ તો શું કરો?

(૪) કોઈ ઠિંગુજી ક્લાસમાં આવી જાય તો તમે શું કરો?

વાર્તા : નાની ગુલાબ, સાહસ મોટું!

એક નાની છોકરી. છઠ્ઠા ધોરણમાં ભણે. ગુલાબ એનું નામ. ગામને છેડે ખેતરમાં તેનું ઘર. તેનાં મમ્મી-પપ્પા ખેતી કરે. તેમના ખેતરની પાસેના ખેતરમાં કુસુમનો પરિવાર રહે. કુસુમ અને ગુલાબ એકસાથે નિશાળે જાય.

એક દિવસની વાત છે. લગભગ સાડા દસે ગુલાબ અને કુસુમ નિશાળે પહોંચ્યા. તે દિવસે સમાચાર વાંચનનો વારો કુસુમનો હતો. તેણે પેન લેવા દફતરમાં હાથ નાખ્યો એવો તરત જ ઝાટકા સાથે હાથ પાછો ખેંચી લીધો. ગુલાબે પૂછ્યું, “શું થયું ?”

કુસુમે કહ્યું, “કશુંક કરડ્યું લાગે છે.”

ગુલાબે ઝડપથી દફતર બંધ કરી દીધું, એણે ધ્યાનથી કુસુમનો હાથ જોયો. કુસુમની આંગળીમાંથી લોહી નીકળતું હતું. પણ આંગળી પર કોઈ કાપો કે ચીરો ન હતો. કુસુમની આંગળી પર બે ટપકાં હતાં. ગુલાબ સમજી ગઈ કે શું બન્યું છે! તેણે તરત જ પોતાનો દુપટ્ટો લઈ કુસુમના લોહી નીકળતા કાંડા પર બાંધી દીધો.

ગુલાબે દુપટ્ટાને બાંધ્યો એટલે કુસુમે કહ્યું, “ઓય મા! શું કામ બાંધે છે? આ લોહી તો હમણાં બંધ થઈ જશે.”

ગુલાબે કુસુમને કહ્યું, “તું હમણાં શાંત બેસી રહે. હલનચલન ના કરીશ. હું આવું છું.” તેણે કુસુમના દફતરને બરાબર બંધ છે તેમ તપાસીને એક બાજુ મૂકી દીધું. તે સમયે વર્ગમાં

બીજાં બાળકો પણ આવી ગયેલાં. ગુલાબે મયૂર અને સોનલને દોડાવ્યાં કે તેઓ ફટાફટ શિક્ષકને બોલાવી લાવે. શિક્ષક આવતાં ગુલાબે તેમને ખાનગીમાં કહ્યું, “બહેન, કુસુમને સાપ કરડ્યો હોય એમ લાગે છે. પેલા દફતરમાં સાપ હોય એમ પણ લાગે છે.”

શિક્ષકે બીજા શિક્ષકને બોલાવ્યા. તેઓ ગુલાબને તેમજ તેના દફતરને લઈને સરકારી દવાખાને પહોંચ્યા. કુસુમને પણ તેમણે સાથે રાખી. ડોક્ટરે ગુલાબને તપાસી. તેમણે શિક્ષકને પૂછ્યું, “એ સાપ કોઈએ જોયો હતો? તે ઝેરી હતો કે બિનઝેરી?” શિક્ષકોએ કહ્યું, “કદાચ આ દફતરમાં જ છે સાપ.” એક તરફ ડોક્ટરે ગુલાબની સારવાર શરૂ કરી દીધી અને બીજી તરફ તેમણે સાપના જાણકારને તેડાવ્યા. ડોક્ટરે કુસુમને પૂછ્યું, “આ દુપટ્ટો કોણે બાંધ્યો?”

કુસુમે કહ્યું, “મારી બહેનપણી ગુલાબે.”

ડોક્ટરે કહ્યું, “તારી બહેનપણી તો ભારે હોશિયાર!”

સાપના જાણકારે દફતરમાંથી સાપ કાઢ્યો. તે ઝેરી હતો. ડોક્ટરે કુસુમને ઝેર વિરોધી દવાનું ઈંજેક્શન આપ્યું. ગુલાબની સમયસૂચકતાને

કારણે કુસુમનો જીવ બચ્યો. વળી, દફતર બંધ કરીને બીજાં બાળકોને પણ સાપથી બચાવ્યા.

બીજે દિવસે પ્રાર્થના સંમેલનમાં આચાર્યશ્રીએ ગુલાબની વાત કરતાં કહ્યું, “દફતરમાં સાપ છે તેમ ખબર હોવા છતાં ગુલાબ ડરી નહિ. ગભરાઈ નહિ. તેણે દફતર બંધ કરી એક તરફ મૂકી દીધું. કુસુમના હાથે પાટો બાંધ્યો જેથી લોહીમાં ઝેર ભળે નહિ. ગુલાબે સમજદારીનું કામ કર્યું.” શાળાના વિદ્યાર્થીઓ અને શિક્ષકોએ તાળીઓના ગડગડાટથી ગુલાબને શાબાશી આપી.

ગુલાબના આ સાહસની વાત તે દિવસે વર્તમાનપત્રમાં પણ છપાઈ.

વાતચીત :

- (૧) ‘કુસુમે તરત જ ઝટકાથી હાથ બહાર ખેંચી લીધો. તેની આંગળીમાંથી લોહી નીકળતું હતું.’ એ વાંચી તમને શું થયું?
- (૨) તમને ગુલાબને ‘શાબાશ’ કહેવાનું મન ક્યારે થયું?
- (૩) તમે કોની સાથે શાળામાં આવો છો? જાતે કે મમ્મીએ કહ્યું હોય તેની સાથે? શા માટે?
- (૪) જેમાં શરીરને નુકસાન થાય તેવું જોખમ હોય, એવું સાહસનું કામ કોઈએ કર્યું હોય તેવા પ્રસંગો યાદ કરીને કહો.
- (૫) ગુલાબ તમારી શાળામાં આવે તો તમે તેને કેવા પ્રશ્નો પૂછશો?
- (૬) તમે ગુલાબને ઈનામમાં શું આપો?

● ચાલો, ગાઈએ ગીતડું : ધમ્માચકડી

ઓળખો :

સાંભળો અને સમજો :

વિદ્યાર્થીઓને સાપ કે અન્ય ઝેરી જીવજંતુ કરડે ત્યારે શું કરવું તે વાંચી સંભળાવો અને સમજાવો. વર્ગખંડમાં તેની ઘટનાની મોક ડ્રીલ કરાવો.

સાપ કે તેવાં બીજાં ઝેરી જીવ-જંતુ કરડે ત્યારે આટલું યાદ રાખો :

- તમને કે બીજાને સાપ કે અન્ય જીવ-જંતુ કરડે ત્યારે ડરીને રડારોળ કે બૂમાબૂમ કરવા નહીં. હિંમતથી કામ લેવું, ૧૦૮ બોલાવો.
- જેને સાપ/જીવ-જંતુ કરડ્યું હોય તેને પ્રાથમિક ઉપચાર આપો.
- ડંખની જગ્યાએ ઘરેણાં કે બૂટ પહેર્યા હોય તે કાઢી નાખો.

- ડાંખ પર પાટો બાંધી દો. (પાટો કચકચાવીને ન બાંધવો.)
- ઘાવ સાથે કોઈ પણ છેડછાડ કર્યા વગર દર્દીને દવાખાને પહોંચાડો.
- દર્દીને ત્યાં સુધી કોઈ પણ દવા ન આપવી.
- દર્દીને જરા પણ હલનચલન ન કરવા દેવું.

❖ સાચું/ખોટું :

- (૧) મમ્મીએ ગુલાબને એકલા નિશાળે જવા કહ્યું. ☐
- (૨) કુસુમને ખબર હતી કે તેને સાપ કરડ્યો છે. ☐
- (૩) ગુલાબને કંઈક ખબર હતી એટલે એણે દફતરનું મોં બંધ કરી દીધું. ☐
- (૪) કુસુમ દવાખાને પહોંચી કે તરત ડોક્ટરે તેની સારવાર શરૂ કરી દીધી. ☐
- (૫) કુસુમના દફતરમાં સાપ શાળામાંથી ભરાયો હતો. ☐
- (૬) ડોક્ટરે કુસુમને જણાવ્યું કે એને સાપ કરડ્યો હશે. ☐
- (૭) ગુલાબે કુસુમને સાપ કરડ્યો છે એની સાબિતી આપવા દફતરનું મોં બંધ કર્યું. ☐
- (૮) ગુલાબે ડયા વગર સમયસર પાટો બાંધીને કુસુમને બચાવી લીધી. ☐
- (૯) સાહેબ ડોક્ટરને બતાવવા સાપને સાથે લઈ ગયા હતા. ☐
- (૧૦) બીજાને બચાવતાં બચાવતાં મૃત્યુ પામેલાં બાળકોને રાષ્ટ્રપતિ “બાલવીર એવોર્ડ” આપે છે. ☐

❖ નીચેનામાંથી કોણે સાહસ કર્યું કહેવાશે ? ચર્ચા કરો :

- (૧) પાણીના ટાંકામાં પડેલા બાળકને બહાર કાઢવું.
- (૨) કૂવામાં પડી જતાં ઝાડની ડાળી પકડીને બચી જવું.
- (૩) અંધ માણસને રસ્તાની સામી બાજુ લઈ જવા.
- (૪) નાળિયેરી પર ચડીને લૂમ લાવવી.
- (૫) રસ્તામાં ગળામાંથી ચેઈન તોડી જનારા બાઈક સવારને ધક્કો મારી પાડી નાખી પકડાવી દેવો.
- (૬) ઘરમાં ઘૂસેલા મારકણા બળદને દોરડાથી થાંભલે બાંધવો.
- (૭) તળાવમાં તરતી કાગળની હોડીને ડૂબતી બચાવી લેવી.
- (૮) વીજળીનો કરંટ લાગેલા છોકરાને લાકડીની મદદથી છૂટો પાડી બચાવવો.

- ચાલો, ગાઈએ ગીતડું : ધમ્માચકડી...

 અમૃતકાકાનો પર્વત :

આ ચિત્રમાં શું શું જોઈને તમને હસવું આવ્યું?

 ચિત્રમાં રંગ પૂરો :

સાંભળો :

પૃથ્વીપુરના બજારમાં રોજ જેવી ભીડ જામી હતી. આર્યન તેના મિત્ર સાથે વાત કરતો હતો.

શકરાભાઈની શાકભાજીની લારી ધીમે ધીમે આગળ જઈ રહી હતી. “બટાકા, રીંગણ, કોબીજ, ફુલેવર, કોળું, દૂઉઉધી.....” એવા અવાજોથી બજાર ભરાઈ ગયું હતું. નજીકમાં પ્રકાશભાઈ અને દર્શનાબહેન કપડાંની દુકાનમાંથી તૃપ્તિ માટે કપડાં ખરીદતાં હતાં. બાજુમાં મૃગેશભાઈ બ્રશ, કાંસકો, તેલ વગેરે ખરીદીને થેલીમાં મૂકતા હતા.

હર્ષદભાઈ તેમની કિચૂડ કિચૂડ અવાજ કરતી સાઈકલ પર દૂધનાં કેન લટકાવી ટ્રીન ટ્રીન કરતા જતા હતા. પાર્થેશભાઈ અને જયશ્રીબહેન હર્ષવર્ધનને રસી મૂકાવવા દવાખાને જતાં હતાં. પ્રેમજીભાઈ ફુગ્ગા લઈ બજાર વચ્ચે ઊભા હતા.

ચંદ્રકાન્ત ચાવાળાની દુકાને તો ટોળું જ હોય! ત્યાં જ અમૃતકાકાનો બળદ બજારમાં ઘૂસ્યો. તેનું ડુંગર જેવું મોટું શરીર જોઈ કાકાએ નામ પાડેલું - ‘પર્વત’. જેવું એનું નામ, તેવું એનું કામ. કાકાના હાથમાંથી દોરડું છોડાવી એ તો દોડ્યો બજારમાં. એ જાય... એ જાય...!

વાંચીત :

- (૧) તમને કોનાં કોનાં નામ યાદ રહ્યાં?
- (૨) જે-તે વ્યક્તિ વિશે શું યાદ છે? દા.ત. અમૃતકાકા વિશે શું યાદ છે કહો.
- (૩) બળદ આવ્યા પછી બજારમાં શું થયું હશે?
- (૪) ‘પર્વત’થી બચવા અને બીજાને બચાવવા બધાં શું કરશે?
- (૫) જો અચાનક વરસાદ પડ્યો હોત બધાંએ શું કર્યું હોત?

‘અમૃતકાકાનો પર્વત’ માંથી પ્ર, ટ્ર, વ, ર્ય, પૃ, મૃ, તૃ જેવા અક્ષરોવાળા શબ્દોની નીચે લીટી દોરો :

લખો :

પ્ર

પૃ

પ પ

આમ લખાય :

પૂર્વત નહીં પણ પર્વત લખાય.

હર્ષદ - હર્ષદ

પૂરકાશ - પ્રકાશ

પૃથ્થવી - પૃથ્વી

ગૃક્ષ્ણ - ગૃહ

પ્રેમ - પ્રેમ

ફકરો વાંચી ચિત્રને આધારે અમને ઓળખી કાઢો અને નામ લખો :

- (૧) મારી પાસે બે પૈડાંવાળું વાહન છે.
- (૨) હું મારા મમ્મી-પપ્પા સાથે છું.
- (૩) મારે ચાર પગ છે.
- (૪) હું મિત્ર સાથે વાત કરું છું.
- (૫) મારે ચાની દુકાન છે.
- (૬) હું અમૃતકાકાનો બળદ છું.
- (૭) હું દૂધ વેચું છું.
- (૮) હું ફુગ્ગાવાળો છું.

બધાંનાં નામ ચિત્રમાં લખો :

- ચાલો, ગાઈએ ગીતડું : ધમ્માચકડી...

વાક્યભેજ : ‘નાનકડી ગુલાબ, સાહસ મોટું’ અને ‘અમૃતકાકાનો પર્વત’ નાં વાક્યો ભેગાં થઈ ગયાં છે તે છૂટાં પાડી ફરીથી લખો :

- (૧) જેવું એનું નામ, તેવું એનું કામ.

- (૨) ગામના છેડે ખેતરમાં ઘર.
- (૩) તે બ્રશ અને કાંસકો થેલીમાં મૂકતા હતા.
- (૪) તે સાઈકલ પર જતા હતા.
- (૫) આંગળી પર કોઈ કાપો કે ચીરો ન હતો.
- (૬) તેણે તરત જ ઝાટકાથી હાથ પાછો ખેંચ્યો.
- (૭) લારી ધીમે ધીમે આગળ જતી હતી.
- (૭) આ દુપટ્ટો કોણે બાંધ્યો?
- (૯) એ તો દોડ્યો બજારમાં.
- (૧૦) એ સમજી ગઈ કે શું બન્યું છે!

❖ નાનકડી ગુલાબ, સાહસ મોટું :

- (૧)
- (૨)
- (૩)
- (૪)
- (૫)

❖ અમૃત કાકાનો ‘પર્વત’ :

- (૧)
- (૨)
- (૩)
- (૪)
- (૫)

❖ ચારણકન્યા :

ઈન્ટરનેટનો ઉપયોગ કરી આખી કવિતા બાળકોને બતાવો અને સંભળાવો તેમજ નીચેની પંક્તિઓનું વારાફરતી ઝીલગાન કરાવો.

સાવજ ગરજે!

વનરાવનનો રાજા ગરજે.

ગીરકાંઠાનો કેસરી ગરજે.

નાનો એવો સમંદર ગરજે.

જડબાં ફાડે!

ડુંગર જાણે ડાયાં ફાડે!

બરછી સરખા દાંત બતાવે.

લસલસ કરતી જીભ ઝુલાવે.

ચારણકન્યા!

ચૌદ વરસની ચારણકન્યા.

બાળીભોળી ચારણકન્યા.

ઝાડ ચડંતી ચારણકન્યા.

પહાડ ધૂમંતી ચારણકન્યા.

નેસ-નિવાસી ચારણકન્યા.

ડાંગ ઉઠાવે ચારણકન્યા.

ત્રાડ ગજાવે ચારણકન્યા.

હાથ હિલોળી ચારણકન્યા.

પાછળ દોડી ચારણકન્યા.

ઊભો રે'જે!

ત્રાડ પાડી કે ઊભો રે'જે!

ગીરના કુત્તા! ઊભો રે'જે!

કાયર દુત્તા! ઊભો રે'જે!

પેટભરા! તું ઊભો રે'જે!

ભૂખમરા! તું ઊભો રે'જે!

ચોર-લૂંટારા! ઊભો રે'જે!

ભયથી ભાગ્યો!

ડુંગરનો રમનારો ભાગ્યો.

હાથીનો હણનારો ભાગ્યો.

મોટો વીર મૂછાળો ભાગ્યો.

નાનકડી છોડીથી ભાગ્યો.

- ઝવેરચંદ મેઘાણી

યારણકન્યાની શક્તિ અને સાહસ દર્શાવતા શબ્દો કાવ્યમાંથી શોધીને લખો :

- પહાડ ઘૂમંતી
-
-
-

સિંહની ભયાનકતા દર્શાવતા શબ્દો કાવ્યમાંથી શોધીને લખો :

-
-
-

ભયાનક સિંહ માટે ચારણકન્યા કયા કયા શબ્દો વાપરે છે? :

-
-
-

સિંહ શા માટે ભાગ્યો હશે ? મિત્રો સાથે ચર્ચા કરીને વર્ગમાં રજૂ કરો :

જે પંક્તિ વાંચી તમને બીક, ચિંતા કે ખુશીની લાગણી થઈ તે પંક્તિ લખો :

બીક :
ચિંતા :
ખુશી :

પાત્રને લાગુ પડતા શબ્દો તેની નીચે લખો :

ડાચાં ફાડે, બાળીભોળી, ગીરકાંઠાનો કેસરી, નેસ-નિવાસી, પેટભરો, ઝાડ ચડંતી,
ખરછી સરખા દાંત, પહાડ ઘૂમંતી, ચૌદ વરસની, વનરાવનનો રાજા

ચારણકન્યા

સાવજ

વાતચીત :

- (૧) સિંહ ગરજે અને વાદળ ગરજે તો કેવા અવાજ થાય?
- (૨) જો તમને રસ્તામાં સિંહ મળે તો તમે શું કરો?
- (૩) તમે કૂતરાં, બિલાડી, સસલું, પોપટ જેવાં પાલતું પશુ-પંખી સાથે રમ્યાં હોય તેની વાત વર્ગમાં કહો.
- (૪) આ કાવ્યની કઈ પંક્તિ તમને સૌથી વધુ ગમી? વર્ગમાં તે પંક્તિ મોટેથી અભિનય સહિત ગાઓ.

નીચેનામાંથી કઈ કાવ્યપંક્તિ આ કાવ્યની નથી? તે ઓળખીને છેકી નાંખો :

ડુંગર જાણે ડાયાં ફાડે
 સાવજ જેવી ચીસો પાડે
 લસલસ લસલસ જીભ ઝુલાવે
 પટપટ પટપટ પૂંછ હલાવે
 ગરબે ધૂમતી ચારણકન્યા
 આભે ઊડતી ચારણકન્યા
 ત્રાડ ગજાવે ચારણકન્યા
 તલવાર ચલાવે ચારણકન્યા

માથા ભારે ચારણકન્યા
 ગીરના કુત્તા ! બેસી જાજે.
 કાયર દુત્તા ! બેસી જાજે.
 ડુંગરનો ચડનારો ભાગ્યો.
 હાથીનો હણનારો ભાગ્યો.
 મોટો વીર મૂછાળો ભાગ્યો.
 નાનકડી છોડીથી ભાગ્યો.

❖ વાર્તા બનાવો :

આપેલા પ્રસંગમાંથી કોઈ પણ એક પ્રસંગ પસંદ કરો જૂથમાં તેની વાર્તા બનાવો.

(કઈ જગ્યાએ બન્યું? શું શું બન્યું હશે? કોણે શું શું કર્યું હશે? છેલ્લે શું થયું હશે?)

(૧) નાનકડી ધૂડીએ એના નાનાભાઈને વાઘના મોંમાંથી બચાવ્યો.

(૨) પોતાને વીંટળાઈ ગયેલા મોટા અજગરને નાના રાજુએ ભગાડ્યો.

(૩) પાણીની ટાંકીમાં પડી ગયેલી આલિયાને સંકેતે બચાવી લીધી.

❖ જરા હસીએ :

ચુન્નુ : મુન્નુ, તું બંદૂક લઈને દરવાજે કેમ ઊભો છે?

મુન્નુ : મારે સિંહને ભગાડવા જવું છે.

ચુન્નુ : તો જતો કેમ નથી?

મુન્નુ : બહાર કૂતરું બેઠું છે એટલે!

❖ મોટેથી ગાઓ :

લીલાં લીલાં ખડની ઉપર
નાનાં નાનાં ફૂલ,
કોઈ ગુલાબી, કોઈ પીળાં
અમે વીણવામાં મશગૂલ.

ઘાસને લાગ્યાં મોતી છે,
તડકામાં ચમકે છે,
લેવા જાય, છૂમંતર થાય,
પાણી થઈને સરકી જાય.

ફૂલ વીણતાં પીછું જડે,
ફૂંક મારતાં ઊંચે ચઢે,
ઊંચે ઊડતાં ઝીણું થાય,
તડકામાં એ ઓગળી જાય.

ગહેંકે મોર, મમ્મી ગાય
રાતી પાની ઊંચી થાય;
સામે મેઘધનુષ દેખાય,
આનંદ આભથી છલકી જાય.

